

РЕШЕНИЕ

№ 1659

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11984** по описа за **2023** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Д. от АПК на основанията, предвидени в чл. 348 от НПК, съгласно чл. 63в от ЗАНН.

Постъпила е касационна жалба С. Й. М., чрез адвокат Г., против Решение от 09.10.2023г., постановено по НАХД № 8345 по описа за 2023 г. на СРС, 96 състав, с което е потвърдено НП № 11-01-867 2022/25.04.2023 г., издадено от Директора на АДФИ [населено място].

С посоченото НП на С. Й. М., в качеството му на изпълнителен директор на „Столичен автотранспорт“ ЕАД и публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 9 от ЗОП, за извършено нарушение по чл. 29, ал. 3 във вр. с чл. 36, ал. 1, т. 6 от ЗОП, било наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. на основание чл. 256а от ЗОП. Касаторът излага доводи по допуснатото от първоинстанционния съд нарушение на процесуалните правила, тъй като липсват мотиви относно възражението за неправилно определена дата на извършване на нарушението, неправилно определяне на кое действие настъпва последно- това свързано с уговорения резултат или извършване на последното дължимо плащане по договора. Изтъква се, че дружеството няма определено длъжностно лице по чл. 7

ал.1 или ал.2 от ЗОП, поради което нарушението не е извършено от М., а от други дл.л. определени за организирането и изпълнението на обществени поръчки. Неправилно е възприето от СРС липса на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН

Моли оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата на изложените в нея основания и доводи.

Ответникът по касационната жалба – Директор на Агенция за държавна финансова инспекция – [населено място], се представлява от юрк. Х. която в писмен отговор оспорва жалбата изцяло. Представя съдебна практика на АССГ за сведение.

В съдебно заседание оспорва жалбата, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият касационен състав съда, след като установи, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу съдебен акт, подлежащ на касационен съдебен контрол, приема същата за допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, поради следните съображения:

С Решение от 09.10.2023г., постановено по НАХД № 8345 по описа за 2023 г. на СРС, е потвърдено НП № 11-01-867 2022/25.04.2023 г., издадено от Директора на АДФИ [населено място].

С посоченото НП на С. Й. М., в качеството му на изпълнителен директор на „Столичен автотранспорт“ ЕАД и публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 9 от ЗОП, за извършено нарушение по чл. 29, ал. 3 във вр. с чл. 36, ал. 1, т. 6 от ЗОП, било наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. на основание чл. 256а от ЗОП.

С оглед постановяване на съдебния си акт районният съд е допуснал и събрал всички налични, относими и необходими доказателства при спазване на процесуалните изисквания и при съобразяване на наведените от жалбоподателя във въззивната жалба доводи.

Въз основа на ценените доказателства районният съд е приел за установена следната фактическа съвкупност:

С Решение изх. № 959/08.12.2020 г. от деловодната система на дружеството, издадено от С. Й. М. – изпълнителен директор на „Столичен автотранспорт“ ЕАД е открита процедура по възлагане на обществена поръчка, с предмет: "Доставка на природен газ" за срок от една година – от 01.01.2021 до 02.01.2022г. и прогнозна стойност 7 000 000лв без ДДС. На 22.12.2020г. бил сключен договор № 1318/22.12.2020г./ №

A-148/23.12.2020г./ между възложителя „Столичен автотранспорт“ ЕАД и „Микс газ груп“ ООД. Последното плащане по договора е извършено на 23.09.2021г. видно от справка изх.№818/04.10.2022г. Следователно обявлението за приключване на договора е подлежало на публикуване в Регистъра на обществените поръчки Р. до 25.10.2021г. вкл. Възложителят е обявил приключването на договора с 371 дни закъснение – на 01.11.2022г., като обявлението е подадено от М.. В хода на извършена финансова инспекция на дружеството от АДФИ било констатирано допуснатото нарушение, поради което срещу изпълнителния директор М. бил съставен АУАН , а впоследствие и НП, с което на същия е наложена глоба в размер на 200лв. за нарушение на чл.29 ал.3 вр. чл. 3б ал.1т.6 от ЗОП.

СРС е изложил съображения защо счита, че договорът е приключил с последното плащане, както и поради какви причини именно изпълнителния директор като секторен възложител и административнонаказателно отговорно лице е /санкциониран /чл. 5 ал.4 т.2от ЗОП/. Същевременно се изтъква, че видно от справка изх.№584/11.07.2022г. по процесната обществена поръчка не е налице определяне на друго дл.л. което да организира или възлага обществените поръчки /чл.7 ал.1 от ЗОП/. Правилно е отбелязано от СРС какъв е характера на вътрешните правила за управление на цикъла на обществените поръчки в дружеството, респективно неприложимостта на чл. 7 ал.1 от ЗОП. Правилно е приел съда, че липсва заповед за делегиране на правомощия на "Възложител" по организирането и/или възлагането на обществени поръчки по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП, тъй като с нормата на чл. 29, ал. 1 от ЗОП задължението за изпращане до А., за публикуване в Р., на обявление за приключване на договор за обществена поръчка е вменено на възложителите, а не на други длъжностни лица.

Изтъкнати са и подробни аргументи относно размера на наложената глоба, както и липсата на маловажност на конкретния случай.

Настоящият съдебен състав в рамките на извършената касационна проверка по чл. 218 от АПК прави следните изводи:

По отношение на посоченото в касационната жалба искане за отмяна на оспореното съдебно решение поради необоснованост, следва да се посочи, че необосноваността не представлява касационно основание по чл. 348 от НПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Съгласно чл. 63в от ЗАНН решението на въззивния съд подлежи на касационна проверка само на основанията, предвидени в чл. 348 от НПК, сред които не е необосноваността.

При извършената служебна проверка за валидност и допустимост на проверявания акт съдът не откри основания, които да водят до невалидност или недопустимост на същия, не са налице и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при разглеждане на делото от районния съд.

Досежно правилното приложение на закона от районния съд, касационният съд прецени следното: Въз основа на приетата от съда фактическа обстановка, базирана на надлежно събраните и обсъдени в решението писмени и гласни доказателства, следва

извода за реализиране на елементите от състава на описаното в НП административно нарушение. С оспореното пред районния съд НП , издадено от Директора на АДФИ [населено място] е ангажирана административнонаказателната отговорност на С. Й. М. в качеството му на изпълнителен директор на „Столичен Автотранспорт“ ЕАД за това, че на 26.10.2020 г. в [населено място] същият в качеството си на изпълнителен директор и възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 9 ЗОП е нарушил чл. 29, ал. 3, във връзка с чл. 36, ал. 1, т. 6, във връзка с чл. 29, ал. 1, т. 1 от Закона за обществени поръчки/ обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., ред. ДВ, бр. 23 от 14.03.2020 г. /, за което на основание чл. 256а ЗОП му е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева.

Във връзка с основното оплакване на касатора за неправилно приложение на материалния закон поради неточно определяне субекта на нарушението, съдът прецени следното: Изпълнителния директор е стартирал процедура по обществена поръчка. Последният е сключил и подписал и договора с конкретен участник в процедурата. Съгласно чл. 29, ал. 1 от ЗОП (редакция от ДВ, бр. 102 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г., до изм., обн. в ДВ, бр. 107 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.), възложителите изпращат за публикуване обявление за приключване на договор за обществена поръчка, в което посочват информация за изпълнението, прекратяването, развалянето или недействителността на договора, а съгласно ал. 3 на цитираната норма, обявлението по ал. 1 се изготвя по образец и се изпраща в срок до 30 дни от настъпване на съответното обстоятелство по ал. 1. Тези обявления се публикуват в Регистъра на обществените поръчки, предвиден в чл. 36 ЗОП. Визираната като санкционно основание в оспореното НП норма на чл. 256а ЗОП, която кореспондира напълно с установените факти, гласи, че възложител, който не изпрати в срок информацията, подлежаща на публикуване в Регистъра на обществените поръчки или в "Официален вестник" на Европейския съюз, се наказва с глоба в размер от 200 до 1000 лв. От съществено значение в случая е регламентацията на нормата та чл. 259 от ЗОП, съгласно която в случаите по чл. 7, ал. 1 и 2 наказанията по чл. 247 – 256 се налагат на определеното длъжностно лице. Двете визири хипотези на чл. 7, ал. 1 и ал. 2 ЗОП се отнасят съответно до делегиране и заместване на възложителя, като делегирането се отнася до цялостната дейност по организиране и/или възлагане на обществена поръчка. В конкретния случай подобно делегиране на правомощия липсва. Ето защо съдът намира, че правилно е определен субекта на административнонаказателната отговорност в случая и като е приел същото районният съд е постановил правилно решение.

По отношение на възражението свързано с определяне на датата на изпълнение на договора, съгласно чл. 72 от Правилника за прилагане на ЗОП , договорът се счита за изпълнен от извършване на последното действие, свързано с предоставяне на уговорения резултат или от извършване на последното дължимо плащане – в зависимост от това кое обстоятелство настъпва последно. Именно поради това правилно е прието , че договорът е приключил с последното плащане на 23.09.2021г.

Настоящият състав споделя изложените от районния съд мотиви относно липсата на обстоятелства, които да определят нарушението като маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Нарушението не разкрива особености, които биха го определили като

такова с по – ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на нарушение от същия вид, предвид легалната дефиниция, регламентирана в § 1, ал. 1, т. 4 от ДР към ЗАНН. Следва да се изтъкне, че в случая не само не е спазен законовия 30-дневен срок, изтекъл на 25.10.2021 г., но повече от година след изтичане на срока това задължение не е било изпълнено.

По изложените съображения касационният съд счита, че не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК за отмяна на оспореното решение, поради което следва същото да бъде оставено в сила като законосъобразно.

По отговорността за разноските - от ответната страна е направена претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото – отхвърляне на жалбата, приложима в случая е разпоредбата на чл. 143, ал. 3 АПК, съгласно която при отхвърляне на оспорването, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. Разпоредбата на чл. 27е от НЗПП предвижда, че възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. Настоящото производство попада в тази категория дела. Предвид обстоятелството, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, съдът намира, че адекватният размер на присъденото възнаграждение на юрисконсулта е 80 лева. Ето защо касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна съдебни разноски в размер на 80 /осемдесет/лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, касационният съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4489 от 09.10.2023г., постановено по НАХД № 8345 по описа за 2023 г. на СРС, 96 състав, с което е потвърдено НП № 11-01-867 2022/25.04.2023 г., издадено от Директора на АДФИ [населено място].

ОСЪЖДА С. Й. М. с ЕГН [ЕГН], да заплати на АДФИ – С. сумата в размер на 80/осемдесет/лева, представляваща присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.